

'n Paar beginsels vir profetiese uitleg

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie:

Jeremia 29:23, 24; Psalm 139:1–6; Daniël 12:4; Openbaring 22:10; II Timótheüs 3:15–17; Hebreërs 4:12.

Geheueteks: “Maar laat hy wat wil roem, hom hierop beroem dat hy verstaan en My ken, dat Ek die HERE is wat goedertierenheid, reg en geregtigheid op die aarde doen, want in dié dinge het Ek ’n behae, spreek die HERE.” (*Jeremia 9:24*)

Soos met die meeste ander dinge in die Skrif, verskil Christene dikwels met mekaar oor profesie, wat dan weer ander mense oortuig dat Bybelprofesie ’n mors van tyd is. Hoe belangrik kan dit dan uiteindelik wees, as Christene oor elke profetiese jota en titteltjie met mekaar verskil? Ongelukkig begin baie gelowiges dan om te dink dat sommige boeke van die Bybel, soos Openbaring, doodeenvoudig onverstaanbaar is. In plaas daarvan om dit dan te lees, vermy hulle dit, en partykeer nog deur die aanmoediging van ’n goedbedoelende predikant wat ook dink dat die bestudering van profesie meer probleme veroorsaak as wat dit oplossings bied.

Dit was nie altyd so nie. Gedurende die eerste agtien eeue van die Christengeskiedenis het die meeste Christene baie gemaklik met bybelse profesie gevoel, en was daar ’n verrassende samehorigheidsverstandhouding oor wat die kernboodskappe van die profesieë was. Dit is hoe God beplan het dit moet wees: “Maar ek vermaan julle, broeders, in die Naam van onse Here Jesus Christus, om almal eenstemmig te wees, en dat daar geen skeuringe onder julle moet wees nie, maar dat julle verenig moet wees in dieselfde gesindheid en in dieselfde mening” (*I Korinthiërs 1:10*).

Hierdie week gaan ons ’n paar beginsels ondersoek, wat ’n konstante en betroubare begrip van profesie oplewer.

**Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 5 April.*

Laat hy wat lees, oplet

Wanneer jy in enige Christelike boekwinkel instap en die opskrifte van Bybelprofesie nagaan, sal jy vinnig ontdek dat daar 'n verstommende verskeidenheid sienings en interpretasies oor hierdie onderwerp is wat jou nogal kan versoek om te glo dat niemand werklik kan verstaan wat 'n boek soos Openbaring eintlik sê nie. Byvoorbeeld, een outeur sê dat die antichris niks anders as 'n metafoor is nie; 'n ander een sê dat Sy koms nog in die toekoms is; en nog een sê dat daar na Hom verwys was as iets of iemand wat gedurende die heidense Romeinse Ryk geleef het. Soos wat een ou predikant dit gestel het, “dalk is die Bybel soos 'n ou viool; jy kan enige wysie wat jy graag wil, daarop speel.”

Maar die Bybel self skryf nie soiets voor nie. Dit nooi ons eerder uit om te lees en te aanvaar dat God nie vergeefs praat nie, en dat ons die waarheid kan weet oor wat Hy deur sy Woord sê.

Lees Matthéüs 24:15; Openbaring 1:3; Matthéüs 11:29 en Jeremia 9:23,24. Wat stel hierdie teksverse voor oor God se voorneme om Homself verstaanbaar te maak?

Baie universiteite bied kursusse aan oor “Die Bybel as 'n literêre werk”, of iets dergeliks. Vir die gelowige kan dit 'n verbasende ondervinding wees om na tallose lesings te sit en luister net om te ontdek dat die professor die Bybel dieselfde lees soos wat heidense mitologie gelees word. Die gedagte word oorgedra dat daar dalk 'n korreltjie morele “waarheid” in die verhale voorkom, maar dat jy uit die verhale kan kies net wat jy wil. Vir hierdie onderwysers is die gedagte dat hierdie boek deur God self geïnspireer was, lagwekkend.

Aldus lees die instrukteur of instruksie die Bybel, maar hoor nie die stem van God met hom of haar praat nie. Ander weer kom tot gevolgtrekkings wat duidelik nie met die boodskap van die Bybel ooreenstem nie. Sonder om 'n oorgawe aan die HERE te maak, en sonder om die hart oop te maak vir die waarheid, sal diegene wat die Bybel bloot net lees, heelwaarskynlik wegstap sonder om nie net die boodskap nie raak te sien nie, maar ook met 'n wanbegrip van die liefdevolle en heilige karakter van die God wat in die bladsye van hierdie boek onthul word. Hierdie kan makliker gebeur as wat baie mense beseft. Deur net die Bybel te lees sonder die regte gereedskap en gesindheid (wat die belangrikste is), en sonder die invloed van die Heilige Gees, kan baie skade doen.

Iemand wat nie godsdienstig en godvresend was nie, was besig om die Bybel te lees. Toe hy gevra was wat hy besig was om te doen, het hy gereageer met “Ek soek 'n skuiergat, 'n ekskuus”. Waarom is dit juis die verkeerde gesindheid om te hê wanneer God se Woord gelees word?

God wil hê ons moet Hom verstaan

Daar is amper niks meer frusterend as om dringend te moet kommunikeer, dalk by 'n kliniek of apteek, terwyl jy in 'n vreemde land is en die taal skaars kan praat nie. Jy weet wat jy moet sê, maar jy het nie die nodige woordeskat om te sê wat jy moet sê nie.

In God se geval ontstaan daar 'n ander probleem. “ ‘Want soos die hemel hoër is as die aarde,’ ” sê Hy, “ ‘so is my weë hoër as julle weë en my gedagtes as julle gedagtes’ ” (*Jesaja 55:9*). Die probleem is nie dat God nie die woordeskat het om met ons te kommunikeer nie; die probleem is dat ons nie die woordeskat of intellektuele kapasiteit het om Hom ten volle te verstaan nie.

Wat word in die volgende skrifgedeeltes voorgestel oor God se begrip teenoor ons eie?

Psalm 139:1–6 _____

Psalm 147:5 _____

Romeine 11:33 _____

I Johannes 3:20 _____

Om die waarheid te sê, ons sal nooit die gedagtes van God ten volle kan verstaan nie, want Hy is oneindig en alwetend. Uiteindelik kan ons skaars alles oor die Skepping verstaan; hoe sou ons nog die Skepper ten volle kan verstaan? Ons kan nie.

Hoewel ons nooit alles sal verstaan nie, kan ons wel dit wat nodig is vir ons verlossing, verstaan. (*Lees II Timótheüs 3:14, 15.*) Toe die apostels die evangelie aan hulle gehore verduidelik het, het hulle dikwels na vervulde profesie verwys, en daaruit kan ons aflei dat een van die belangrikste oogmerke van profesie is om die plan van verlossing te illustreer. Inderdaad, op die lange duur, moet Bybelprofesie ons uiteindelik, op een of ander manier, na Jesus toe lei en na die belofte van verlossing wat Hy aan die hele mensdom bied.

Die Here, deur wie alle dinge geskep was (*lees Kolossense 1:16; Johannes 1:1–3*), het per slot van rekening, na hierdie aarde gekom en Homself as 'n offer op die kruis geoffer vir die sondes van elke mens, selfs die mees veragtelike. Dit is hoe baie God ons almal liefhet. Deur dit alles vir ons te gedoen het, sal die HERE natuurlik wil hê dat almal, ellendige sondaars ingesluit, moet weet wat Hy ons in Jesus bied. En profesie kan juis dit doen.

Ja, alhoewel daar baie is wat ons nie weet nie, waarom is dit uiters belangrik om op wat ons nou weet, te fokus, en dit waarvan ons weet, na te volg, teenoor 'n beheptheid met wat ons nie weet nie?

Daniël — Hou die woorde geheim

Lees Daniël 12:4. Wat het die Here hier aan Daniël gesê? (*Hoe verskil dit met Openbaring 22:10.*)

Dit is nie ongewoon om te hoor hoe predikante Daniël 12:4 gebruik om die vooruitgang van tegnologiese en wetenskaplike kennis net voor die koms van Christus, te voorspel nie. Baie gebruik dit ook om die vordering wat gedurende die laaste eeu gemaak was m.b.t. tot die vinnige vervoermiddels oor lang afstande. Baie van ons eie boeke het ook hierdie aanname aanvaar. Hoewel dit sekerlik aanvaarbare interpretasies mag wees, kan dit ook iets anders beteken.

Lees die skrifgedeelte weer. Die engel se instruksie aan Daniël begin met 'n opdrag om “die woorde geheim te hou, en die boek te seël.” Die onderwerp ter sprake is die boek van Daniël self. Kan daardie kennis (wat sal vermeerder aan die einde van tyd) dalk die kennis oor die boek Daniël self wees?

Dit maak dat die boek Daniël 'n bietjie verskil van die boek Openbaring, omdat daar aan Johannes gesê was om nie sy boek te seël nie (*Openbaring 22:10*). Openbaring was bedoel om verstaan te word vanaf die begin af, omdat “die tyd [naby] is”. Daarteenoor sou Daniël op 'n sekere tydstip in die verre toekoms beter verstaan word.

Deur die eeue heen het baie skerp Christendekkers probeer om die boek Daniël te verduidelik, en sommige van hulle het groot vordering gemaak. Om Daniël egter te verstaan, was daar eers vordering gemaak na die einde van die 1,260-jaar profesie aan die einde van 1798 toe menige Bybelverklaarders rondom die aarde begin het om tot die gevolgtrekking te kom dat iets skouspelagtig rondom 1843 sou gebeur. Die mees merkwaardige van hierdie gevolgtrekkings was egter toe William Miller se prediking die Groot Adventbeweging van die negentiende eeu begin het en dit 'n reeks gebeurtenisse teweeggebring het wat die geboorte van die “oorblyfselkerk” en ook 'n duidelike begrip van die drie-engeleboodskappe, tot gevolg gehad het.

Met ander woorde, die geboorte van ons wêreldwye beweging is 'n vervulling van Daniël se voorspelling dat “kennis sal vermeerder” gedurende die “tyd van die einde”.

In teenstelling hiermee en sonder om mense se verlossingsbegrip te veroordeel, dink na oor die “duisternis” waarin so baie van die Christendom verkeer. Iets so basies soos die sewendedag-Sabbat wat in Eden vasgelê was, word geïgnoreer, selfs afgewys, ten gunste van Sondag, 'n dag wat in die Romeinse heidendom gegrond is. Of dink aan die volslae onkunde oor die toestand van die dode met die oorgrote meerderheid Christene wat glo dat die dooies onmiddelik na 'n ander bestaan sweef, en wat nog boonop vir sommige beteken om in 'n ewigbrandende hel te gaan brand.

Daarteenoor behoort ons so dankbaar – en nederig – te wees oor ons kennis van die waarheid.

Om die Woord te bestudeer

Sewendedag-Adventiste het baie aan William Miller te danke vir hulle insig in die profesieë van die Bybel. Alhoewel sy begrip van sleutelverse (soos Daniël 8:14) nie heeltemal reg was nie, was Miller se metodiek nietemin belangrik, want dit het die pad vir die geboorte van ons eindtyd-oorblyfselbeweging oopgemaak.

Lees Matthéüs 5:18, II Timótheüs 3:15–17 en Lukas 24:27. Wat leer hierdie verse ons oor hoe om Bybelprofesie te benader?

Op een of ander manier is, om die Bybel te bestudeer, net soos om 'n groot legkaart te bou. As jy net twee of drie legkaartstukke pas, is dit amper onmoontlik om die hele prent uit te maak. Dalk kan jy in daardie twee of drie stukke 'n perd sien en dan tot die gevolgtrekking kom dat jy besig is om 'n legkaart wat perde uitbeeld, te bou. Maar nog 'n paar stukke onthul 'n kuiken en 'n koei, en dan, nadat jy 'n paar honderd stukke bymekaar gepas het, sien jy uiteindelik dat jy 'n landskapprent gebou het wat 'n stad, 'n plaas en 'n bergreeks in die verte, uitbeeld.

Een van die hoofmaniere waar Christene in hulle Bybelstudie fouteer, is dat hulle die Skrif as 'n versameling van gesegdes of spreuke hanteer wat hulle kan gebruik om 'n spesifieke situasie aan te spreek. Sommige gebruik die eenvoudige studieplan in die begin van 'n Gideon-Bybel waar jy handige verse oor 'n aantal onderwerpe kan vind, en aanvaar dan dat dit al die verse vir daardie gegewe onderwerp insluit.

Ongelukkig gebruik hulle dieselfde benadering wanneer dit by die profesieë kom deur 'n vers buite sy konteks te neem en dit met 'n kontemporêre gebeurtenis te vergelyk in plaas van met die res van die Bybel. Deels het dit daartoe gelei dat 'n konstante toevoer van moderne boeke oor profesie elke paar jaar opgedateer moes word omdat dit verkeerd was oor wat voorspel was en wanneer dit sou gebeur.

Dit is waarom dit so belangrik is om nie net 'n paar spesifieke verse oor enige gegewe onderwerp te kies nie, maar om liewer alles oor wat die Bybel oor daardie onderwerp sê, versigtig te bestudeer, en om ook die konteks waarin dit gesê word in ag te neem. Dit is baie maklik om 'n skrifgedeelte buite konteks te gebruik en dit te maak sê wat ons wil hê dit moet sê.

Deel 'n ondervinding wat jy gehad het met diegene wat net sekere teksverse gekies het om hulle siening oor byvoorbeeld die toestand van die dode te bewys? Of selfs oor die Sabbat? Wat is die beste manier om op soiets te reageer?

Figuurlik of letterlik?

Een van die hoofvraagstukke wat profesie-studente voor te staan kom, is hoe om te bepaal of die taalgebruik in die Bybel letterlik of figuurlik hanteer moet word. Hoe bepaal 'n mens of die outeur simboliese taal gebruik het, en hoe weet jy wat die simbool verteenwoordig? Die deurslaggewende manier is om te kyk hoe daardie simbool regdeur die Bybel gebruik word, in teenstelling met om te kyk hoe die simbool in hedendaagse tye gebruik word. Byvoorbeeld, sommige aanvaar dat die beersimbool in Daniël 7 na Rusland verwys, want daardie beeld word deesdae dikwels as 'n simbool van Rusland gebruik. Dit is nie 'n grondige of veilige manier om profetiese simboliek so te interpreteer nie.

Slaan die volgende verse na en laat toe dat die Bybel volgens sy eie voorwaardes homself verklaar. Wat is die profetiese simbool eie aan die verse in elke geval, en wat sê die Bybel oor wat dit verteenwoordig?

Daniël 7:7, Daniël 8:3, Daniël 7:24 _____

Openbaring 1:16, Efësiërs 6:17, Hebreërs 4:12 _____

Openbaring 12:1 en 21:2; Efësiërs 5:31,32; Jeremia 6:2 _____

Deur hierdie eenvoudige reël toe te pas nl. dat die Bybel toegelaat moet word om sy eie terme te definieer of te verklaar, verdwyn die verborgenheid by profetiese simboliek net doodeenvoudig. Byvoorbeeld, ons sien dat 'n horing 'n politieke mag of 'n nasie kan simboliseer. 'n Swaard kan die Woord van God simboliseer. En, ja, 'n vrou kan die kerk simboliseer. Hier kan ons duidelik sien dat die Bybel self die verduideliking gee.

Die vraag wat egter natuurlik onbeantwoord bly, is waarom God d.m.v. simbole praat i.p.v. om reguit te praat? Waarom, byvoorbeeld, sou Petrus in I Petrus 5:13 kripties na die stad van Rome as Babilon verwys?

Daar kan baie redes wees waarom God gekies het om simboliese taal vir die profesieë te gebruik. In die geval van die Nuwe Testamentiese kerk, byvoorbeeld, indien die boek van Openbaring reguit na Rome as die bedrywer van soveel boosheid sou verwys het, sou die verskriklike vervolging van die kerk dalk selfs nog erger gewees het. Wat die redes ook al mag wees, ons kan vertrou dat God wil hê dat ons moet verstaan wat die simbole beteken.

Indien sommige van die simbole en profesieë verborge sou gebly het, hoe kan ons deur te fokus op wat ons wel verstaan, ons geloof versterk?

Vir verdere studie: Lees Ellen G. White, “’n Lang Tydprofesie”, bl. 319–324, in *Die Groot Stryd*.

“Predikante sowel as die volk het verklaar dat die profesieë van Daniël en Openbaring onverstaanbare verborgenhede was. Maar Christus het die aandag van Sy dissipels op die woorde van die profeet Daniël gevestig aangaande gebeurtenisse wat in hulle tyd sou plaasvind. Hy het gesê, ‘Laat hy wat lees, *oplet*’ (Matthéüs 24:15). En die bewering dat die Openbaring ’n verborgenheid is wat nie verstaan kan word nie, is weersprek deur die titel van die boek self: ‘Die Openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy diensknegte te toon wat gou moet gebeur . . . Salig is hy wat die woorde van die profesie lees, en die wat dit *hoor* en *bewaar* wat daarin geskrywe is, want die tyd is naby’ (Openbaring 1:1-3). . . .

“Met die oog op die getuigenis van die Woord, hoe durf mense leer dat die Openbaring ’n verborgenheid is – buite bereik van die menslike verstand? Dit is ’n verborgenheid wat geopenbaar is, ’n geopende boek. Die ondersoek van Openbaring vestig ons aandag op die profesieë van Daniël en albei gee die belangrikste onderrig van God aan die mens aangaande die gebeurtenisse wat moet plaasvind aan die einde van die wêreld se geskiedenis.

“Aan Johannes is uiters interessante en aangrypende tonele uit die wedervaringe van die kerk getoon. Hy het die posisie, gevare, stryd en uiteindelijke verlossing van Gods volk gesien. Hy beskryf die slotboodskappe wat die oes van die wêreld sal ryp maak, of as gerwe vir die hemelse skuur, of as bondels vir die vuur van verwoesting. Onderwerpe van die allergrootste belang, veral vir die laaste kerk, is aan hom geopenbaar sodat diegene wat hulle van dwaalleer tot die waarheid wil bekeer, onderrig kan word aangaande die gevare en die stryd voor hulle. Niemand hoef in duisternis te verkeer aangaande die dinge wat oor die aarde sal kom nie.” — Ellen G. White, *Die Groot Stryd*, bl. 341-342.

Vrae vir bespreking:

① Op watter maniere kan die bestudering van profesie jou geloof grootliks vermeerder? Watter profesieë — sommige wat duisende jare gelede geskrywe was oor gebeurtenisse wat honderde jare, indien nie duisende jare, later sou gebeur nie — het gehelp om jou vertroue in die Bybel, en nog meer belangrik, in die God wat dit geïnspireer het, te vermeerder? Hoe, byvoorbeeld, gee Daniël 2 ons kragtige en logiese redes om te vertrou dat God nie net bestaan nie, maar dat Hy die toekoms ken?

② Wat is die beste maniere om onself teen die baie wilde en spekulerende pogings om die profesieë te interpreteer, soms selfs deur diegene in ons eie kerk, te beskerm? Waarom moet ons versigtig wees om “. . . alle dinge [te beproef] en die goeie [te behou]” (*1 Thessalonicense 5:21*)?